

„אי-אפשר לחסל את היתושים“

מבלי לייבש את הביצה!

בידו את המאבק בטירור בזירה העולמית. יש להעמיד בראש פיקוד זה איש מתאים, קצין בעל כושר מיוחד, שיוכל לגשת לתפקיד כרוח רצי ננה ובגישה חדשנית.

יש לקבוע את האחריות הפרלמנטרית לתפקיד זה — אולי בצורת מינוי סגן-שר במשרד ראש-הממשלה, שיהיה אחראי בפני הכנסת.

לייבש את הביצה!

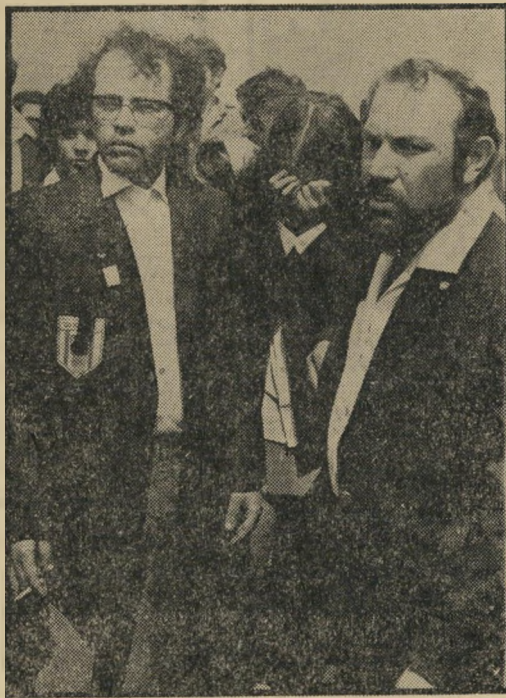
אולם, גברתי היושבת-ראש, אל תהיה בלבנו אשלייה. אפשר להצליח במאבק נגד הטירור, לצמצם את פגיעותיו ולהקטין את מימדיו. אבל אי אפשר לחסל אותו לגמרי.

כפי שאמר פעם חיים בר-לב, כשעוד היה רמטכ"ל: „אי-אפשר לחסל את הטירור, עד אשר ימצא פתרון לפלסטינים.“

המאבק נגד הטירור צריך להתנהל בעת ובעונה אחת בשני מישורים — המישור הייבשתי והמישור המדיני.

במישור הייבשתי אנחנו צריכים להגן על חיננו, להכות בטירור ולהקנות את עוקצו. במישור המדיני אנחנו צריכים לסתום את מקורות-היניקה שלו.

אמרתיו לא פעם מעד דובן זה: יש ביצה ויש יתושים. הטירוריסטים משזדים ליתושים. הביצה היא הכנייה הפתוחה של העם הפלסטיני, שאם מצא לו אפיק לגיטימי לחיים לאי-מיום בריאים.

המישלחת האולימפית בהלווייה

להלן דברי סיעתנו בוויכוח על הודעת ראש-הממשלה על הרצח במינכן:

אורי אבנרי: מעשה-הבלעל שנעשה במינכן הוא פשע נתעב — פשע נגד האנושות, פשע נגד מדינת ישראל, פשע נגד השלום, פשע נגד העם הפלסטיני. על קבר יקירינו התאחד העם כולו. יחד התאבלנו, יחד השתפנו בכאב המישפחות, יחד החלטנו לעמוד מול פני הטירור ולא להיכנע לסחיטה. זהו הכישלון האמיתי של מעשה-הנוועה. הוא לא ירתיע איש מאיתנו. הוא לא יפיל עלינו את מוראו. נגיד לאנשי הטירור, נגיד לעוזריהם, נגיד לעולם כולו: מי שרוצה לשבור את רוחנו כאמי צעות האימה והזוועה — ימצא מולו עם מאור חד, מוכן, נחושי-החלטה.

ועדת חקירה פרלמנטרית!

אולם, גברתי היושבת ראש, תפקידנו, כבית-הנבחרים של מדינת-ישראל, אינו מסתיים בהשמעת הגינוי ובביטויי אחרותנו הבסיסית.

תפקידנו הוא לקבוע את האחריות, להסיק את הלקחים, להתוות את הדרכים למאבק נגד הטירור. השתלשלות המאורעות במינכן מעוררת שאלות חמורות מאין כמוהן לגבי מחדלי ממשלת-ישראל במאבק זה. סיעת גח"ל דרשה להקים ועדת חקירה פרלמנטרית. סיעתי מצטרפת לדרשה זו.

ארחיק לכת כבר עתה: לא ייתכן כי מיקרה מחריד כזה יעבור, ואיש בממשלת ישראל לא יתפטר. החקירה צריכה לקבוע מי היה אחראי, ועל האחראי להסיק את המסקנות. יהיה זה שא הגיחוך אם ממשלת ישראל, האחראית קודקטיבית למהדלים הנוראים,

מי ייתן את הדין?

יש לפגוע ביתושים — אין מנוס מכך. אבל כל עוד לא נייבש את הביצה — יבואו שוב ושוב יתושים חדשים.

אנשי-הטירור הם חלק קטנטן של העם הפלסטיני, רובו המכריע של עם זה, בייחוד בשטחים המוחזקים, מאס במלחמה ונכסף ליום שלום. אם נשכיל לספק געגועים אלה, אם נפתח בפניו אופק חדש של הגשמת מאוויו בדרכי-שלום — נהפוך את הטירוריסטים לאבר מדולדל, ללא רקע לאומי. העם הפלסטיני יקיא אותם מקרבנו.

חבר-הכנסת בגין ציטט מאמר ששאל אם יש טעם ב„ויתורים לאנשים כאלה“?

אנשים אלה? איזה אנשים?

אנשי-הטירור אינם רוצים בשום ויתורים, כי אינם רוצים כלל בשלום. הם מעוניינים לעורר את המגמות הקיצוניות בישראל ובכית הזה, ולהיבנות מן המגמות האלה.

העם הפלסטיני הוא הזקוק לוותרים — וכך ויתור זה המתוושב עם ביטחוננו, הוא מכה ניצחת למחנה הטירור!

נגד עונש-מוות!

גברתי היושבת-ראש, הטירוריסטים לא ינצחו אותנו במלחמה חזיתית. הם לא יכפו עלינו את תכתיבם.

אולם ישנה סכנה אחרת: שהם יכפו עלינו את מושגיהם ואת רוחם. שמעשיהם הברוטאליים ליים וביאו אותנו לתנוכה ברוטאלית, שאכזי זריותם תעביר אותנו עד רדתנו ועד טוהר ליבנו ונשקנו.

יש המטיפים להנהגתו ולהפעלתו של עונש-מוות בישראל, אם נקבל עצת אחיזת-פול זו, יהיה זה יום שימחה וניצחון לאנשי-טירור.

אין הם חסים על החיים — גם לא על חייהם.

האגדה, שטירוריסטים ערביים אינם מתים אכזרים, מתה במינכן, יחד עם יקירינו.

הטירוריסטים זקוקים לקדושים, למאטריות. יהא זה שיא האיוולת אם נספק את דרישתם. גם ברנע של תאוות-ניקם טבעית, אל ניגור אחריהם!

ניצחוננו האמיתי על הטירור יהיה בעליון נותנו המוסרית ובתבונתנו המדינית. ניערך למלחמה בהם, נכה בהם ככל הצריך, נייבש את הביצה המזינה אותם — אבל נישאר מה שהיינו ומה שהננו!

החוטפים, חסרי-יישע וחסרי-יגון.

מי יודע את המחשבות שניקרו במוחם? מי יודע את התפילות שהתפללו בליבם, במשך שעות אינסופיות אלה?

רק דבר אחד בטוח: הם קיוו, הם האמינו, הם היו משוכנעים שורעות ישראל יצאו להגנה תם וזהצלתם. הם האמינו בכושרנו וביכולותנו. אך מה שקרה הוא מחדל נורא ומחריד. מישהו חייב לתת עליכך את הדין!

מוסד למלחמה בטירור

לא די בשיפוט העבר. יש להתכונן לעתיד.

ברור לי שעומדת לפנינו מערכה ארוכה, אכזרית ועקובה-מדם נגד הטירור.

יש להעריך לקראת מערכה זו, כפי שאנו רגילים להתכונן לכל מערכה. יש להישמר מפני הזילזול באויבי. עלינו לראות את הסכנה ולהעריכה נכונה.

אני מציע להקים מיד פיקוד מיוחד, שירכז

פיקוד חדש!

בתום הדין, הגישה סיעתנו את הצעת-היסיכום הבאה, רק סיעתנו הצביעה בעדה.

(1) הכנסת מגנה את מעשה-הזוועה שבזע על-ידי טירוריסטים ערביים במינכן, וקוראת לעולם הנאור לכונן מערכת בין-לאומית נגד סכנת הטירור המאיימת על העולם.

(2) הכנסת קוראת לכל אנשי המצפון, הקידמה והשלום בעולם לבודד את אירוגני-הטי-רור, להוקיע את מעשיהם ולשלול מהם כל קור-טוב של תמיכה ואהדה.

(3) הכנסת מחליטה להקים ועדת חקירה פרלמנטרית לחקירת המחבלים של שילטונות ישראל בהגנה על המישלחת באולימפיאדה, לקביעת האחריות להם, והסקת מסקנות ציבוריות ומעשיות.

(4) הכנסת קובעת שיש צורך בהקמת פיקוד מיוחד למלחמה בטירור בעולם, העולם, בראשות מפקד בעל הכישרים המתאימים לכך.

תטיף על ראשיה-הממשלה שזה עצמה לאסוף את המידע, לדון ולשפוט — ותכיא את דינה ואת שיפוטתה בפני ועדת-החקירה-הביטחון, שי-תאשרר אותם אוטומטית, ובסדר-יסודות.

האחריות הנוראה

גברתי היושבת ראש, תפקידנו העגום הוא להציג את השאלות המודקרות כבר עתה:

● האם קיים בכלל גורם אחראי מרכזי לביטחון אנשים ומיתקנים ישראלים בחוץ-לארץ — גורם שיש בידו כוח-האדם, המכשירי, הסמכויות וכושרי-הביצוע הדרושים לכך?

● מי נושא באחריות הפרלמנטרית למאבק בשטח זה? שרה-ביטחון הודרו להודיע שאינו אחראי. ברור כי מבחינה פורמלית גרידא אחראית ראש-הממשלה. להלכה כפופים לה שירותי-הבטחון הקיימים. אולם כולנו יודעים שזוהי כיום אחריות פיקטיבית ופסיבית.

● מי יהיה אחראי לסידורי הביטחון של המישלחת הישראלית באולימפיאדה? מי קיבל על עצמו לשגר מישלחת למקום בו שימשה כתובת גזויה וחשופה לפעולות-טירור צפוניות, מבלי לצייד אותה בסידורי הביטחון המינימליים?

● איך קרה שממשלת ישראל לא עמדה על זכותה לצייד חכרי מישלחת זו כנשק אישי, ולהציב מישמר ישראל מוזיון במקומות התורדי פה, ובעיקר במעון המישלחת עצמה?

● מי אחראי למחדל המודיעיני — חוסר המידע, או אי-העברת המידע, או אי-הסקת המסקנות מן המידע?

● מדוע לא נשלחה מייד אישיות ישראלית בכירה למינכן, עוד ביום השלישי בבוקר? מדוע הגיע השליח הישראלי למינכן רק בשעה 21.30 בערב. אחרי שכבר הושלמו התוכניות, ובעיצומן של ההתרחשויות?

● מדוע נשדה איש שאינו מומחה למויב ציעים מן הסוג המיוחד שבוצע במינכן? מדוע נשדה האיש לשמש — כדברי ראש-הממשלה — רק בתור „עד“? האם היינו זקוקים לעדים במינכן? מדוע לא התערב, מדוע לא בדק את התוכנית, מדוע לא פסל אותה, כפי שצריך היה לעשות? הרי זאת היתה תוכנית אכזרית דית מאין כמוה!

„מי יודע את התפילות...“

במשך כמעט 18 שעות היו הספורטאים נתונים לחסדי